ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 116r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

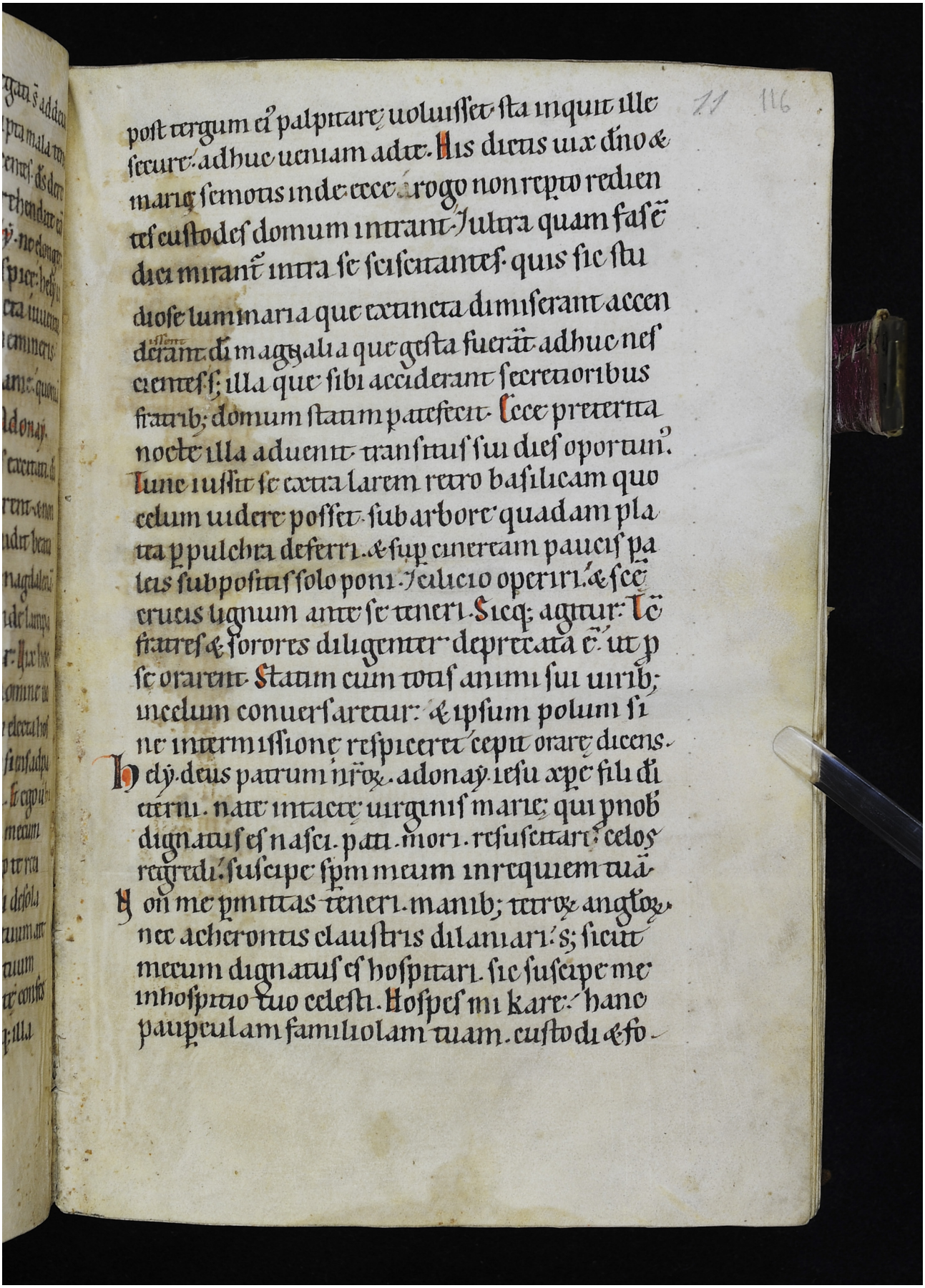

post tergum eius palpitare uoluisset sta inquit ille
securus adhuc uenuam adue. His dictis uix dno &
mariq; semotus inde ecce rogo non repto reduen
tes custodes domum intrant. Iultra quam fas ei
dici mirantur intra se suspicantes. quis sic stu
diose luminaria que extincta dimiserant accen
derant. di magnalia que gesta fuerat adhuc nes
cientes; illa que sibi acciderant secretioribus
fratrib; domum statim patefecit. Ecce preterita
nocte illa aduenit transitus sui dies opportun.
Iunc iussit se extra larem retro basilicam quo
celum uidere posset. sub arbore quadam pla
tta ppulchra deferri. & sup eiuertam paucis pa
leis subpositis solo poni. Iaeliclo operiri. & sce
crucis lignum ante se teneri. Sicq; agitur. Te
fratres & sorores diligenter deprecata e. ut p
se orarent. Statim cum totis animi sui uirib;
incelum conuersaretur. & ipsum polum si
ne intermissione respicere cepit orare dicens.
O dy deus patrum nrorq. adonay iesu xpe fili di
uerni. nati intacte uirginis marie; qui pnob
dignatus es nasci. pati. mori. resuscitari. celos
regredi. suscipe spm meum in requiem tua.
O on me pmittas teneri. manib; terrorq; angloq;
nec acherontis claustris dilaniari. s; sicut
mecum dignatus es hospitari. sic suscipe me
in hospitio tuo celesti. Hospes mi kare. hanc
pauperulam familiolam tuam. custodi & fo-